

Gode Vänner,

Lars Sonesson, ca 1999

Hjärtligt tack för Ny-Års hälsningar med flera intressanta nyheter som varmt rörde ett gammalt televerkshjärta.

Det känns emellertid lite taskigt att så här på äldre dagar bli utpekad som parkeringsligist och trafikförordningsmarodör. Vetan att jag aflade prof för framförande af automobil år -48 ren. Då var det minsann inget hymlande om parkering och sådant tjafs. Man ställde sitt fordon där man bäst behövde ha det tillgängligt inför nästa tur. Lapp-Lisa var någon som sjöng och spelade gitarr, men som aldrig syntes söder om Hässleholm.

Konstrik parkering är något som man tillägnar sig först efter många års träning i civiliserade metropoler som Genève, Paris eller Rom. I Athén är det numera helt omöjligt att parkera i brist på lediga kvadratcentimetrar. Där gäller bara att hålla bilen rullande i snigelfart tills man upptäcker att polisen bogserar bort något vrak från en spårvagnshållplats eller liknande. Det är ofta bra att ha frugan med sig, hon kan då och då hoppa av för att uträtta nödiga ärenden, alltmedan man cirkulerar runt kvarteret ett par gånger.

Alltnog, Lapplisor har i tidens ände dykt upp även i Genève. Denna syssla anförtröddes pensionerade stats- och kommunalanställda, som på så vis fick ett litet extraknäck att förstärka sin pension med. (De Du, Lasse!). Det var alltså äldre gentlemen av viss moralisk resning och starka principer - ordning och reda - som skred till verket. Man började arbetet klockan nio; klockan 0915 prick kom dom till vår gata, och då gällde det att ha laddat automaten med ett 10-centimes mynt, så att man inte ställde till något besvär för dessa godmodiga herrar. Klockan 10 var det kaffepaus, varför gatufriden var säkrad fram till 1030, innan dom återtog sin väl planlagda runda fram till 1130 då det ju är dags för aperitifen. Middagsuppehåll klockan 12 - 14. Varefter samma procedur som på morgonen återupptogs, men nu i något lugnare takt. Klockan 1420 (prick) dök dom på nytta upp på vår gata, för att förnöjt kunna konstatera att dom bilar som stod där i morse fortfarande hade några minuter till godo på mätare. Ingen åtgärd, alltså. Dock inte vid otjänlig väderlek. Om det regnade eller blåste får mycket, skulle det inte falla dessa äldre herrar in .att riskera liv och hälsa Observera att de inte voro behöriga att ingripa mot fordon som var uppställda annorledes än vid markerade P-platser. Det var en uppgift för polisen.

Vid större publika evenemang, där det förekommer kraftig tillströmning av bilar, är polisen alltid närvarande, men för att hjälpa till med att hitta parkeringar, på trottoarer, på gräsmattor, eller varhelst ett ledigt utrymme kan uppletas. Eftersom jag bodde mitt emot Genève's moské, kunde jag kunde själv bevittna detta varje fredag klockan 13, den stora bönetimmen. Den stora anhopningen av bilar gjorde att polisen fick slita som djur för att åtminstone hålla en fil öppen mitt i gata för kollektivtrafiken. Detta, mina herrar, kallar jag för ett land av rätt och ordning, där den enskilde slipper terroriseras av egenuppfyllande paragrafryttare.

Här hemma i lilla Höganäs går det lite lugnare till. Staden har ett, säger ett, trafikljus, och med lite planering och konstruktiv körning kan man faktisk undvika detsamma. Vi har dessvärre också begåvats med intermittenta lapplisor, som detacheras hit från den närbelägna hamn- och köpstaden Helsingborg, helt oregelbundet med en à två veckors mellanrum. Dom gör sin lilla runda Storgatan fram och tillbaka, och hittar väl en eller annan stackare som inte vet skillnad mellan 9 eller 10 meter från närmaste gathörn. Sen åker dom him igen, men man vet aldrig säkert när dom tänker göra ett nytt nedslag. Jag har från kommunen begärt att få reda på deras tjänstgöringsschemor, men av någon anledning fick jag avslag på denna begäran.

Ett litet exempel på den hårresande stupiditeten som blivit följderna av detta samhälles utveckling: En gång om året, sista Lördagen i November, avhålls här, sedan urminnes tider den s. k. Mikaeli

Marknad, varvid ivrig handel bedrivs från stånd på gator och torg, samtidigt som folk och få från omliggande landsbygd flockas i tusental för att göra affärer. Naturligtvis blir det trångt om saligheten och problem med att ställa ifrån sig sitt fordon, men allt har brukat lösa sig i all gemytlighet, så lång jag kan minnas.

Men inte nu längre. Tror Ni inte att dom djävlarerna kom på idén att detta vore kanske ett gyllene tillfälle att skaffa lite extra inkomster till kommunens magra kassa, Alltså efterskickades ett gäng lapplisor som glatt kastade sig ut i marknadsvimlet och under fullkomligt orgasmiska former skrev ut lappar till höger och vänster.

Jag skrev naturligtvis en surmulen insändare till lokalpressen om incidenten, men dom vägrade att ta in den på grund av ordet orgasm. Jag bad dem att finna en annan, adekvat, beskrivning av förloppet, med det gick dom bet på.

Detta, mina Herrar, är alltså dit vi hunnit i vår strävan att upprätta ett nivellerat och demokratiskt samhälle. Som man bäddar får man ligga, men jag hävdar fortfarande att en viss individuell frihet måtte tillåtas, gäller det bara att parkera sitt gamla fordon.

P.S.

I Paris gjorde man ett försök att utbyta dom gamla kära lapparna som fästes under vindrutetorkaren, och som alltid revs i småbitar, mot ett motståndskraftigare material av någon sorts plast, Detta misslyckades fullständigt, då det visade sig att de frustrerade bilisterna i stället placerade dom över närmaste hundlort på trottoiren, dymedelts orsakande flertal halkolyckor. Saken togs upp i Parlamentet av Miljöpartiet, och numera har sakerna återgått till den gamla ordningen. I Rom är lapplisorna utrustade med skottsäkra västar.